

Eftergivelse hin bruge det Argument, at Akademiet har bragt særlig store Ofre for den nuværende Forpagter, og af denne Grund henvise til det usforvarlige i at strække sig yderligere, synes jeg dog, at denne Betragtning har sin Værdi, og naar saa Forholdet er det, at Forpagterne gennem en Række af 50 Aar, trods deres almindelig anerkendte Dygtighed, trods Omhu med hele Driften og Bedligelighed, trods al Sparommelighed, ikke ere naaede videre, end at de ikke alene ikke have lagt noget op til sig selv, men endog have sat hele deres Formue over Styr og mere til, saa forekommer det mig, at det vilde være lidet passende, om Staten nu vilde presse det yderste ud af Forpagterne og saaledes tvinge dem til at gaa fra Forpagtningen endogsaa før Forpagtningstidens Udløb, og det naaget der kan stilles betryggende Sikkerhed for, at Statens Stilling ikke vil blive forringet i de Aar, som endnu ere tilbage af Forpagtningstiden. De Bemærkninger, som det ærede Medlem i Gaar kom med om, at denne Sikkerhedsstillelse ikke vilde være tilstrækkelig betryggende, maa det ærede Medlem undskyldes, at jeg ikke kan tillægge noget Værd overfor den Erklæring i saa Henseende, som foreligger for mig fra Akademiets Godsbestyrelse. Naar det ærede Medlem udtalte Frygt for, at en Eftergivelse overfor denne Forpagter kunde virke skadelig overfor Statens Forhold til andre Forpagtere, vil jeg dog sige, at jeg haaber, at Staten altid vil søle, at dens Interesse til en vis Grad er knyttet til, at Forpagtere kunne subsistere paa dens Ejendomme, og skulde det vise sig, at andre Forpagtere paa Statens Ejendomme skulde komme i en lignende Mådere, tvivler jeg ikke om, at Staten vil vise samme Staaenhed. — Jeg skal endnu blot gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til et Punkt, der har været fremme under Forhandlingerne om denne Sag. Det er med Hensyn til en eventuel Udlægning af en Del af Nordruplunds Areal til Huslodder. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at Spørgsmaalet herom var fremme senest ved Finanslovens 2den Behandling her i Tinget, og det ærede Medlem fra Vejre (D. Hansen) stod den Gang som en meget varm Talsmand for, at man paa Sorø Akademis Godsfer gjorde et Forsøg i denne Retning. Skønt jeg for mit Vedkommende tror, at det herten vilde være i Akademiets Interesse eller til Fordel for de Husmænd, der bleve satte paa disse Lodder, udtalte jeg mig for saa vidt imødekommende, som jeg erklærede mig villig til, naar Forpagtningstrakterne for Nordruplund og Mørup

udløb, at ville gøre et Forsøg i denne Henseende. Det kan derfor ikke andet end undre mig, at den Interesse, som det ærede Medlem viste for denne Sag under Finanslovsforslagets Behandling, var saa stærkt kølnet, da han omtalte dette Moment i Gaar. Det vil erindres, at den nuværende Forpagter har tilbudt, hvis han faar denne Eftergivelse, at afstaa et Areal af Jorderne til saadanne Lodder. Jeg vil da sige, at hvis nu Forholdet skulde stille sig saaledes, at imod min Forventning Tinget ikke heller nu i Dag skulde ville slutte sig til det Udringsforflag, jeg her har stillet, og der saaledes i en nær Fremtid skulde blive Spørgsmaal om at gaa til en ny Forpagtning af Nordruplund, vilde jeg ikke søle mig bunden til at foretage et saadant Forsøg, idet jeg vil anfede det for usforvarligt at udsætte Akademiet for yderligere Tab ved at unddrage en Del af Jorderne fra den ny Forpagtning, som man under alle Omstændigheder maa vente indgaaet paa adskilligt mindre gunstige Billaar end nu.

J. C. Christensen: Som ærede Medlemmer maaste ville erindre, udtalte jeg mig ved 1ste Behandling af Tillægsbevillingsloven om et Forslag, som ikke fandtes paa selve Lovforslaget, men med Hensyn til hvilket jeg havde Grund til at vente, at det havde været der, nemlig om Gendarmerikorpslets Afvikling. Da vi i Fjor den 1ste April stod over for Finanslovens Bedtagelse, udtalte den daværende Finansminister sig netop om dette Punkt og sagde, at han sig ud fra, at de Udgifter, som vare nødvendige for denne Afvikling, vilde kunne bevilges ved Tillægsbevillingsloven. Der var derfor intet naturligare, end at man søgte denne Post paa Tillægsbevillingslovsforlaget, men den fandtes der ikke. Jeg stillede da et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister om, hvor man skulde finde Redegørelse for denne Sag, og den højtærede Krigsminister svarede, at den ganske vist ikke fandtes paa Tillægsbevillingsloven, men ved Gendarmerikorpslets Afvikling foresaldt der ikke alene Udgifter, men ogsaa Indtægter, og derfor havde det været Ministeriet muligt at afvikle det hele med de Indtægter, som vare indkomne. Dette Svar foranledigede, at jeg i Finansudvalget søgte Spørgsmaal affendte til Ministeriet om Oplysning om denne Afvikling. Efterat vi i Finansudvalget havde gennemgaaet Tillægsbevillingslovsforlaget til 1ste Behandling, forlangte jeg Spørgsmaal derom affendte. Formanden i Udvalget nægtede imidlertid at affende disse Spørgsmaal med